

hed for, at Elektricitetsrådet kan vurdere den/de tidligere overtrædelsers alvor, idet bestemmelsen betyder, at ansøgeren ikke har et retskrav på autorisation. Bestemmelsen forhindrer derimod ikke, at der i en konkret situation udstedes en autorisation. Virksomheden skal endvidere som hidtil have fast forretningssted med telefon.

Det foreslås, at der ikke kan ske afvisning af en ansøgning om henholdsvis en personlig autorisation eller en virksomhedsautorisation, hvis der ikke er søgt om begge autorisationer samtidigt, jf. stk. 1, nr. 7, og stk. 2, nr. 1.

Til § 6

Bestemmelsen omhandler muligheden for at få dispensation fra kravene i § 5 og svarer til den nugældende lovs § 4, stk. 3. Kompetencen til at bevilge dispensation fra kravet om prøve, som nu ligger hos by- og boligministeren, foreslås dog overført til Elektricitetsrådet, som allerede i den nuværende lov har den øvrige dispensationskompetence. Endvidere angår bestemmelsen nu både kravene for opnåelse af den personlige autorisation og kravene for opnåelse af virksomhedsautorisationen. Dispensation vil især være aktuel i tilfælde, hvor ansøgeren ikke har bestået en af de godkendte prøver, men har en uddannelse, der kan sidestilles med en af disse, eller ansøgeren er under konkursbehandling, men skal ansættes i en virksomhed, hvor hans personlige økonomiske forhold er uden betydning. Også fravigelse af kravet om 1 års praksis indenfor de sidste 5 år kan give anledning til dispensation, hvis den nødvendige praksis f.eks. ligger tæt på de 5 år.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte en række nærmere vilkår, der skal gælde for autorisationerne. Bestemmelserne skal fastlægges efter forhandling med branchens organisationer og Elektricitetsrådet. Bestemmelsen svarer til de nuværende bestemmelser i § 3, stk. 2 og § 4, stk. 2 og stk. 4, og indebærer, at der kan fastsættes fælles regler for udstedelser af fuldmagter, tilmelding af arbejder til elselskaberne og praktiske forhold omkring ansøgning om autorisation. Sådanne bestemmelser er i dag indeholdt i 2 bekendtgørelser, jf. By- Boligministeriets bekendtgørelser nr. 494 af 5. juli 1989 om elinstallatørvirksomhed og nr. 495 af 5. juli 1989 om autorisation af elinstallatører. Bestemmelsen indeholder desuden hjemmel til at implementere EF-bestemmelser om gensidig anerkendelse af uddannelser.

Til § 7

Bestemmelsen fastlægger de grunde, der vil kunne føre til et afslag, uanset at ansøgeren opfylder kravene i § 5. Bestemmelsen er en videreførelse af den nugældende lovs § 5. Bestemmelsen omfatter dog nu både den personlige autorisation og virksomhedsautorisationen.

Det foreslås præciseret i stk. 2, at spørgsmålet om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for opnåelse af autorisation, skal indbringes for domstolene hvis det begæres enten af den, der har fået afslag på ansøgning om autorisation, eller af Elektricitetsrådet.

Stk. 3 er en videreførelse af bestemmelsen i den nugældende lovs § 5, stk. 2, hvorefter afslag kan indbringes for by- og boligministeren.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår i stk. 1, i hvilke situationer den personlige autorisation automatisk bortfalder. Der er tale om en videreførelse af den nuværende lovs § 6, dog således at den situation, at den autoriserede forlader sin stilling nu udtrykkeligt foreslås nævnt. Som en konsekvens af indførelsen af kravet om virksomhedsautorisation, foreslås ligeledes anført, at bortfald af virksomhedsautorisationen vil føre til bortfald af den personlige autorisation. Om denne sammenhæng imellem de to autorisationer henvises til bemærkningerne til § 4.

Stk. 2 fastslår i hvilke tilfælde virksomhedsautorisationen automatisk bortfalder. Det foreslås således, at virksomhedsautorisationen bortfalder i tilfælde af den personlige autorisations bortfald eller i tilfælde af, at virksomheden går konkurs. Derimod bortfalder virksomhedsautorisationen ikke, såfremt virksomheden går i betalingsstandsning. I tilfælde af den personlige autorisations bortfald vil der dog være mulighed for at søge tilladelse til at fortsætte arbejdet, jf. stk. 3.

Stk. 3. omhandler en virksomheds mulighed for at fortsætte driften som autoriseret elinstallatørvirksomhed i tilfælde af, at den personlige autorisation bortfalder. Virksomheden har således mulighed for, efter ansøgning herom, at få en dispensation til at fortsætte sin virksomhed for herved at kunne søge efter en ny installatør eller få afsluttet igangværende arbejder. Denne bestemmelse viderefører også principperne i den nugældende lovs § 6. Bestemmelsen foreslås dog udvidet således, at installatørens fratredelse af sin stilling, nu foreslås at kunne danne grundlag for en dispensation. Bestemmelsen foreslås endvidere udvidet, således at en kortvarig dispensation i op til 3 måneder ikke normalt behøver at omfatte en aftale om tilsyn med en anden autoriseret elinstallatør, således at virk-